

at den gamle Hærløvs for maatte lange Tider bliver i Brug. Fra den ene Side, fra Ordſpørrens Side, angriber man dette Forſlag, fordi det fra Folkethingets Standpunkt end ikke er indbefommende nok ſom Forhandlingsbæſis paa det videre Trin af de grundlosmæssige Stadier. Fra den anden Side angriber man det, fordi det er for indbefommende. Diſſe to Sider af Modſtandere have muligviis trods diſſe Iderpunkter forſkjellige Forbindelser, ſom, naar det kommer til Stykket, kunne ſamle dem til en fælles Alliance mod Sagens videre Gang. Det ſkal jeg ikke nærmere komme ind paa; Enhver maa der tage ſit Anſvar, kun at vi under Forhandlingerne faae Anſvaret i den Henſeende klart frem. — Hvad nu det ærede Mindretal angaar, for hvilket den ærede Ordſpører ſpør Ordet, yttrede han Noget om, at han beklagede eller miſbilligede eller, hvad det var, at det Ændringsforſlag af ham og Kolleger, der blev ſtillet igaa, ikke kom til Forhandling. I den Henſeende har han ogſaa Sympathi hos ſine Meningsfæller i Modſtanden mod vort Forſlag. Det ærede Medlem for Præſts Amts 6te Valgtreds (Voſſen) brugte, ſaavidt jeg mindes, Ordet „tyranniſt“ i Karakteriſtiken af det Mindretals Afſtemning, ſom forhindrede dette Ændringsforſlag. Dette foranlediger mig til nærmere at begrunde mit Forlangende om dette Ændringsforſlags Afviſning. Det er nu ingenlunde blot af den Grund, at, efter at Udvalget har haft denne Sag overſendt fra Landſtinget til Forhandling i 12 Dage, kommer det ordførende, ledende Mindretal, efter den almindelige Tid for Mødets Begyndelse, her i Salen frem med et Ændringsforſlag, ſom Ingen har anet, og ſom Udvalget ikke har forhandlet. Det er noget lignende, ſom ſete ved Flaabelovens ſidſte Behandling her i Thinget; men dengang havde man været ſmilbere i Affattelsen, idet man kun havde opſtillet ſit Ændringsforſlag ſom Underændringsforſlag og ſaaledes ikke behøvede Thingets Tilladelse til at faae det frem. Men det er ikke blot, fordi det fremkom paa den Maade, og fordi jeg ikke ſkønner rettere, end at man ikke kan ynde den Fremgangsmaade i en ſaa alvorlig Sag at kaſte Ændringsforſlag ind, der ikke i Forveien have været alvorlig overveiede af baade Udvalgets og Thingets Medlemmer, men det var navnlig af Hensyn til Realiteten. Tanken hos de Herrer med, at vi ſkulde forhandle om dette Ændringsforſlag, maatte jo være, at vi her i Folkethinget ved eneſte Behandling ſkulde vedtage Landſtingets Forſlag uforandret i alle Hovedpunkter: Hærens Størrelſe i alle Aabenerter, Uddannelses-tiden, Gjenindfaldes-tiden, Underviſningsanſtal-ternes Ordning, Reglerne for Anſættelse, Forfrem-melſe, Aldersgrændſe, kort ſagt, alle Hovedpunkter, hvor der egentlig kunde være Tale om væſentlige Afviſninger, ſkulde vi acceptere, hvis dette Ændringsforſlag ſkulde have nogen Betydning for Forhand-ingerne, og ſaa kunde vi gaa til Fællesudvalget

og tale om, hvorvidt vi i de Kammer, hvis Tal i Forveien var faſtſat, og hvor Befalingsmændenes Antal alſaa ubetinget var givet i alt væſentligt, vilde have en Kapitain hiſt eller en Lieutenant her. Dette Forſlag troede man burde være Gjenſtand for nogen Forhandling. Det forekommer mig, at dette eller ethverſomhelſt andet lignende Forſlag vilde være ligesom at trække et Dække for eller lægge et Plafter paa det Anſvar, ſom Thinget paatager ſig i denne Sag ved at ſtemme aabent over, hvad der foreligger, har foreligget i flere Dage, har været forhandlet i Partiernes, i Preſens, i Folket og imellem Thingets Medlemmer. Det forekommer mig, at denne klare Situation ſkulde ikke i nogen Henſeende forplumres ved et ſaadant Forſlag, der ingen Virkelighed har, men kun er Stin. Det var navnlig af den ſidſte Realitetsgrund, at jeg glædede mig over, at der var et Mindretal, ſom med mig indſaa, at det ikke var rigtigt at kaſte ſaadanne Ting ind i en alvorlig Forhandling.

Formanden (Krabbe): Da det ærede Medlem gjør et Ophold, tror jeg, det er rigtigt her at indſtyde den Bemærkning, at det ærede Medlem vel i ſaldne Udtalelſer har haft nogen Anledning til at give en Forklaring ſom den fremsatte, men iøvrigt kan jeg ikke ønske en Forhandling angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt det betegnede Ændringsforſlag burde være tilſeet eller ikke; thi naar Afgjørelſen af, hvorvidt et ſaadant Ændringsforſlag maa komme frem, ſtal ſte uden Forhandling, ſaa er Meningen dermed ſelvſølgelig ikke den, at en Forhandling derom kan føres senere. Idet jeg gjentager, at det ærede Medlem har haft nogen Anledning til at fremsomme med ſin Forklaring, ſkulde jeg alſaa ønske dette Spørgsmaal holdt udenfor Forhandlingen.

Berg: Jeg var netop færdig med min Dmtale af dette Spørgsmaal. Jeg har holdt mig til det Formelle og til Realiteten; men da det igaa blev betegnet ſom tyranniſk af mig og mine Kolleger, at vi ſtemte imod dette Forſlags Fremkomſt, hvorom der jo ellers ingen Forhandling fandt Sted, havde jeg haabet, at den høitærede Formand vilde have miſbilliget dette Udtryk, ſamt at Sagen blev bragt under Forhandling paa denne Maade.

Formanden (Krabbe): Om et enkelt Udtryk ſkal miſbilliges eller ikke, maa lidt afhænge af Omſtændighederne og navnlig ogſaa af et Skjøn over den Virkning, ſom det vil gjøre. Jeg ſkønede ikke dengang, at det vilde medføre videre Virkninger paa Forhandlingens Gang, at et ſaadant enkelt Udtryk var blevet brugt; nu, da jeg ſer, at der er Fare for, at deraf vil opſtaa en Forhandling, har jeg gjort en Bemærkning derom. Denne har jeg, ſom det ærede Medlem